

Ordets liturgi for barn

Tidsramme: 20-25 minutter

4. søndag i fastetiden år A

Evangelium: Joh 9,1-41 (kortere: Joh 9,1.6-9.13-17.34-38)

På den tid fikk Jesus øye på en mann som var blind fra fødselen av. [Hans disipler spurte ham da: «Rabbi, når han er født blind, hvem er det da som har syndet, – han selv eller hans foreldre?» Jesus svarte: «Hverken han selv eller hans foreldre har syndet; han ble født slik for at Gud skulle få vise sin gjerning gjennom ham. Så lenge det er dag, må jeg arbeide for ham som har sendt meg, og utføre hans verk. Natten kommer; da kan ingen mer ar-beide. Men så lenge jeg er i verden, er jeg dens lys.»] Så [med disse ord] spyttet han på jorden, laget en søledeig med spyttet, og smurte deigen på hans øyne. Så sa han: «Gå og vask deg i Sjiloah-dammen.» (Sjiloah betyr 'utsendt'.) Han gikk da av sted og vasket seg, og kom seende tilbake. Naboene og de som hittil hadde vært vant til å se ham som tigger, sa da: «Er ikke dette han som satt og tigget?» Noen mente at det var ham; andre sa: «Nei, det er bare en som ligner ham.» Da sa han selv: «Jo, det er meg.»

[Så spurte de ham: «Hvordan gikk det til at dine øyne ble åpnet?» Han svarte: «Den mannen de kaller Jesus laget en deig av søle, som han smurte på øynene mine, og så sa han at jeg skulle gå ned i Sjiloah og vaske meg. Jeg gikk dit, og da jeg vasket meg, fikk jeg synet igjen.» «Og hvor er han nå?» spurte de. Han svarte: «Det vet jeg ikke.»] De tok ham da med til fariseerne, han som tidligere hadde vært blind. Det var en sabbat, den dagen da Jesus hadde laget deigen og åpnet hans øyne. Fariseerne spurte ham nå i sin tur hvordan han hadde fått synet igjen. Og han svarte: «Han smurte en søledeig på øynene mine, og så vasket jeg meg – og nå ser jeg.» Noen av fariseerne sa da: «Denne mannen kommer ikke fra Gud; han overholder jo ikke sabbaten.» Men andre sa: «Hvordan skulle en synder kunne gjøre slike jærtegn?» og slik begynte de å strides. Men så vender de seg igjen til den blinde: «Hva er din mening om ham, siden han har åpnet øynene dine?» Han svarte: «Han er en profet.»

[Men jødene ville ikke tro at han hadde vært blind og fått synet igjen, før de hadde fått tilkalt hans foreldre og spurt dem: «Dette er altså deres sønn, som dere påstår er født blind? Hvordan kan det da ha seg at han nå ser?» Hans foreldre svarte: «Det vi vet, det er at dette er vår sønn, som ble født blind. Men hvordan det er gått til at han nå ser, eller hvem som har åpnet øynene hans, det vet ikke vi noe om. Spør ham selv; han er gammel nok til å kunne svare for seg!» Det var av frykt for jødene at hans foreldre sa dette; jødene hadde nemlig allerede besluttet at den som anerkjente Jesus som Messias, skulle utstøtes av synagogen. Og derfor var det altså at foreldrene sa: «Han er gammel nok, spør ham selv.» De kalte da til seg for annen gang ham som hadde vært blind, og sa til ham: «Krenk ikke Gud, men si sannheten! Husk, vi vet at denne mannen er en synder!» Han svarte: «Om han er en synder, det vet jeg ingenting om; jeg vet bare én ting, nemlig at før var jeg blind, og nå ser jeg.» De sa da: «Hva var det han gjorde med deg? Hvordan var det han åpnet dine øyne?» Han svarte: «Det har jeg alt sagt, men dere ville ikke høre på det. Hvorfor vil dere nå høre det om igjen? Dere har da vel ikke tenkt å bli hans disipler, dere også?» Da skjelte de ham ut: «Du kan være hans disippel,» sa de, «men vi er Mose disipler. At Gud talte til Moses, det vet vi, men hvor denne her kommer fra, det vet vi ikke!» Mannen svarte: «Det er nettopp det som er så underlig: Meg har han åpnet øynene på, og enda vet dere ikke hvor han kommer fra! Men vi vet jo at Gud ikke bønnhører syndere, mens han hører den som er gudfryktig og gjør hans vilje. Aldri siden verden ble til har man hørt at noen har åpnet øynene på en blindfødt.] Hvis denne mannen ikke var fra Gud, da kunne han ingenting gjøre.» Da svarte de: «I synd er du født, helt igjennom, og så vil du lære oss!» og

dermed kastet de ham ut. Jesus fikk høre at de hadde kastet ham ut. Og da han møtte ham, spurte han ham: «Tror du på Menneskesønnen?» Den annen svarte: «Skal jeg kunne tro på ham, Herre, må du si meg hvem han er?» Jesus sa: «Du har alt sett ham: Det er han som taler med deg nå.» Og den annen sa: «Jeg tror, Herre» – og kastet seg ned for å hylde ham.

[Jesus sa: «Det er til en dom jeg er kommet til denne verden: For at de som ikke så, skal se, og for at de seende skal bli blinde.» Noen fariseere som var sammen med ham, hørte det og spurte: «Skal kanskje vi også være blinde?» Jesus svarte: «Var dere blinde, var dere også uten skyld; men nå sier dere: Vi ser. Og så lenge forblir dere skyldige.»]

Øvrige lesninger: 1 Sam 16,1b.6-7.10-13a; Ef 5,8-14

Refleksjon og hovedbudskap:

Til fordypning:

Den blinde mannen var ikke bare blind i ordets rette forstand, men han var blind for evangeliet og for hvem Jesus virkelig var. Han fikk ikke bare synet igjen, men også innsikt i troen. Helbredelsen er et tegn på Guds nærvær. En blind lever i mørket, når han får synet igjen blir det lys. Lyset kommer fra Gud, i lyset ser vi tydeligere hva som er godt, rettferdig og sant.

Forberedelser (dette må læreren ha gjort i stand på forhånd):

Vi setter stolene i en halvsirkel rundt et lite bord kledd i hvit duk, fiolett løper. Lys og krusifiks.

Fastebord og en lampe som henges rett over innsjøen i ørkenen, telys, fyrstikker. (se 1.søndag i fastetiden for mer informasjon om fastebordet)

eller: En lommelykt.

Innledning/åpning

Vi ønsker alle velkommen og gjør korsets tegn. Bibelen ligger fremme og et lys er tent, duken er fiolett. Vi minner om at fiolett er fastetidens farge, og at fasten er påskens forberedelsestid.

Sang; "Vi tar hverandres hender...." Barnesalmeboka, nr 192

"Her er mitt øre jeg fikk for å høre....." Barnesalmeboka, nr 171

Opplegg for formidling av bibelteksten:

Vi tegner kors på panne, munn og hjerte mens barna sier henholdsvis: "tenke og forstå" (pannen) , "fortelle andre" (munnen)og "gjemme det i hjertet" (hjertet). De første gangene dette gjøres forklares dette, siden av og til.

Tema: LYS

En blind mann gikk omkring. Han levde i mørket, kunne ikke se noen ting, han måtte famle seg frem så han ikke skulle snuble i noe som kom i veien for ham. Jesus fikk øye på ham og ropte på ham, og den blinde kom. Jesus smurte litt søle på øynene hans og sa noen få ord. Så gikk mannen for å vaske sølen bort. Da skjedde det noe fantastisk: Han fikk synet tilbake! Han hadde ikke sett noe annet enn mørke i hele sitt liv,

men nå så han lys og farger. Han opplevde verden som ny; han så alt han ikke hadde sett før, han så i alt Guds lys. Plutselig forstod han at Jesus er Guds sønn. Hele livet hans var forandret.

Hvordan kan vi se alt i Guds lys? Å be til Gud kan være en måte å la Guds lys komme inn i hjertene våre. Da ser vi andre mennesker på en ny måte. Hvordan det? Jo, vi vet at Gud er uendelig glad i alle mennesker. Og vi vet at han ser på hver av oss med kjærlighet. Vi kan lære å gjøre det samme; se på andre med kjærlighet, da vil vi lære å bli gode mot hverandre. Da blir vi som små lys som skinner for Gud.

Sangforslag:

"La oss vandre i lyset"

Adoremus 216

Andre punkter som kan tas med:

Fastebord: Lyset (lampen) over vannet tennes. Så henter noen lyset fra det store påskelyset. Barna tenner sine telys fra dette tente lyset, og plasserer dem i sanden. De små lysene reflekterer lyset ovenfra.

Eventuelt: La barna leke at de ikke kan se og lede hverandre rundt i rommet med bind for øynene. Reflekter sammen med barna om hvordan det må være å være blind.

Eller: Ta frem lommelykten. Snakk om hvordan det er å være i et mørkt rom og bare så vidt skimte hva vi har rundt oss. Når vi så tenner lykten blir det som en liten lyskaster på tingene, og alt blir tydelig. Slik er det når vi lar Guds lys komme inn i hjertene våre når vi ber. Da ser vi alt tydeligere, hva som er riktig, godt og sant.

Caritas fasteaksjon: fortell om årets fasteaksjon. Fastebøsser.

Avslutning:

Kjære Gud, hjelp oss å se i ditt klare lys, slik at vi kan velge det som er rett og godt, la oss bli ledet av deg. Amen.

Vi avslutter med korsets tegn, rydder opp og går tilbake til kirken.

En voksen går først for å se til at barna går rolig inn i kirken.